

”Și a zis: **Un om avea doi fii. Și a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere. Și el le-a împărțit averea. Și nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s-a dus într-o țară depărtată și acolo și-a risipit averea, trăind în desfrânări. Și după ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă. Și ducându-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei țări, și acesta l-a trimis la țarinile sale să păzească porcii. Și dorea să-și sature pântecele din roșcovele pe care le mâncau porcii, însă nimeni nu-i dădea. Dar, venindu-și în sine, a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame! Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată, am greșit la cer și înaintea ta; Nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi. Și, sculându-se, a venit la tatăl său. Și încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat. Și i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Și a zis tatăl către slugile sale: Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioarele lui; Și aduceți vițelul cel îngrășat și-l înjunghiați și, mâncând, să ne veselim; căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat. Și au început să se veselească. Iar fiul cel mare era la țarină. Și când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri. Și, chemând la sine pe una dintre slugi, a întrebat ce înseamnă acestea. Iar ea i-a răspuns: Fratele tău a venit, și tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos. Și el s-a mâniat și nu voia să intre; dar tatăl lui, ieșind, îl ruga. Însă el, răspunzând, a zis tatălui său: Iată, atâția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei. Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, ai înjunghiat pentru el vițelul cel îngrășat. Tatăl însă i-a zis: Fiule, tu totdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat.”**

Luca, 15, 11-32

(...) Când este vorba de a mântui pe un pierdut, nu este locul de a-i face judecată și a porni aspră cercetare asupra lui, ci trebuie cineva să fie milostiv și să ierte. Aceasta este ca la doctor. Când cineva s-a îmbolnăvit din pricina unei vieți fără rânduială, doctorul nu-i face muștrări în loc de a-i da doctorii, nici nu-l pedepsește în loc de a-l tămădui. Câtă vreme a fost depărtat de la noi, gândește părintele, el a fost lăsat foamei, rușinii și celor mai înfricoșate ticăloșii de tot felul. De aceea zice el: „A fost pierdut și s-a aflat, mort și a înviat”. El prin aceasta voiește să zică celui alt fiu: „Uită-te nu la cele de față, ci cumpănește mărimea ticaloșiei lui celei de dinainte. Tu ai acum înaintea ta un frate, nu un străin”! El s-a întors la tatăl, și acesta nu-și mai poate aminti cele de dinainte, ci își mai amintește numai de acele ce îl mișcă la compătimire, la îndurare, la pogorământ și cruțare. De aceea el și vorbește numai de cele ce pățimise fiul său, nu însă și de cele ce făcuse el. Nu pomenește că acela cheltuisese în destrăbălări toată averea sa, ci numai ticaloșia cea înmiiată cu care avusese a se lupta. Deci, **știind noi că Dumnezeu pe păcătoșii ce se întorc la El nu numai ca nu-i respinge, ci îi primește tot așa de prietenos ca și pe cei drepti, și nu numai că nu-i pedepsește, ci El însuși umbla după dânșii și-i căuta, și aflându-i se bucura de ei mai mult decât de cei drepti; știind noi acestea, de suntem păcătoși, să nu deznădăjduim, iară, pe de altă parte, nici de faptele cele bune ale noastre să nu ne închipuim nimica. Să tremurăm pentru noi, ca nu cumva prin încredere să cădem în păcat; iar dacă am căzut, să aducem pocăință.** Precum am zis de la început, **două lucruri ne aruncă în pierzare, adică biziurea noastră cea falsă, când ne semetăm, și deznădăjduirea, când am căzut.** De aceea, Pavel, spre a-i face atenți pe cei ce cred a sta neclintiți, zice: „Celui ce i se pare că stă neclintit, să ia aminte să nu cadă” (I Cor. 10, 12). Iară pentru a scula iarăși pe cei căzuți, și spre a deștepta în ei o râvnă nouă mai mare, scrie el către Corinteni: „Voi plânge pe mulți [dintre voi], care au păcătuit și nu s-au pocăit” (II Cor. 12)

El socotește prin aceasta ca **acea care nu s-au pocăit sunt mult mai de jeliți decât cei ce au păcătuit.** Iară profetul Ieremia a zis: „Au doară cel ce cade nu se scoală; sau cel ce se abate nu se întoarce?” (Ier. 8, 4). La fel ne sfătuiește David, când zice: „O de I-ați auzi glasul care zice: „Să nu vă învăroșoși inimile voastre...” (Ps. 104, 8). **Așadar, să nu deznădăjduiti, ci să avem nădejde tare la Dumnezeu,** să gândim la noianul cel nemăsurat al harului Său și al iubirii de oameni, să ne scăpăm de conștiința cea rea și, cu toată râvna și osârdia, să ne sârguim la fapta cea bună, făcând pocăința sinceră și serioasă; pentru că noi încă de aici să lepădăm toate păcatele cele săvarșite, ca să ne putem înfățișa la scaunul judecății lui Hristos și să dobândim împărăția cea cerească, căreia fie ca noi tot să-i fim părtași prin harul și iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, căruia împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt se cuvine cinstea și mărirea, Acum și în vecii vecilor! Amin.

(Sf. Ioan Gură de Aur) - <http://www.ioanguradeaur.ro>

Iată ce însemnează să-ți „vii întru sine”: momentul cel mai de preț din viața ta pământească, adică să te regăsești în adevărata ta fire și apoi să te „scoli” din rosturi mărunte și să te întorci Acasă, în „brațele părintești” ale lui Dumnezeu, Tatăl tău și Tatăl nostru, care-ți va găti ție o „cină de taină”. Nu-i mirare că, fără găsirea acestui rost al vieții, altul nu-i găsești, - și fără rost nu te poți suferi. Găsit-ai comoara aceasta în țarina vieții tale? Dacă da, ai găsit împărăția lui Dumnezeu; iar semn că ai găsit-o e bucuria nestăvilită, care te face să spargi deznădejdea oricărui decepționat al lumii, să-i aprinzi și lui un ideal în inimă, și să-l duci: în inima ta, Cerului, bucurie mare!

Părintele Arsenie Boca – Cuvinte vii

ANUNȚ: Cine dorește să doneze o **strană din lemn sculptat** să se adreseze pentru înscriere și detalii părintelui Dragoș Marineață. Prețul aproximativ este de 700 lei/ strană. (mai sunt disponibile **10 strane**).

BINECUVÂNTAREA ȘI RESPONSABILITATEA DE A FI ORTODOX

De multe ori ne gândim că dacă suntem ortodocși suntem cei mai buni! Într-un cadru în care sunt numai ortodocși sau într-o majoritate semnificativă, dar și acolo unde ortodocșii sunt minoritari, ne simțim privilegiați că aparținem și ființăm în dreapta credință. **Există totuși și câteva riscuri: să fim atât de încântați de apartenența noastră la Ortodoxie, încât să-i desconsiderăm pe aparținătorii altor confesiuni.**

Un adevărat ortodox se bucură de credința sa și este cu adevărat împlinit în ea, dar nu trebuie să-i excludă pe ne-ortodocși, ca fiind cei sortiți pieirii. Ortodoxia nu propovăduiește predestinația, conform căreia Dumnezeu îi alege pe unii oameni pentru a se mântui, iar pe alții pentru a pieri.

Așadar **trebuie mult discernământ atunci când îi privim pe ceilalți.** Este foarte de apreciat să fii statornic în credința strămoșească, să fii atât de convins de valorile ei autentice și neschimbătoare, încât să fii în stare să aperi credința chiar cu prețul vieții. Totuși nu e bine să ne pripim, jalonând cu diverse stereotipuri, cu păreri preconcepute, cu privire la oamenii de alte confesiuni și din alte culturi, de cele mai multe ori mult mai civilizate, care pot da ușor clasă la planificare și organizare socială.

Un defect al multora dintre noi este că judecăm prea repede, fără a cunoaște în profunzime contextul și persoana în cauză. Cunoscându-i vei fi uimit de râvna, convingerea și trăirea unor persoane de alte confesiuni. Sunt atât de pătrunși încât îi simți că sunt dedicați „trup și suflet” credinței lor.

Cred că avem de învățat de la fiecare om câte ceva bun, pentru că ceea ce suntem reprezintă câte o părticică din persoanele pe care le-am întâlnit în viață. În această privință, mai putem îmbunătăți raportarea noastră la credință, la Biserică și la Dumnezeu. Putem și avem datoria să trăim cu toată puterea, frumusețile Ortodoxiei.

În străinătate, mulți ne-ortodocși sunt încântați până la lacrimi de bogăția, discreția și profunzimea Ortodoxiei, mărturisind din adâncul sufletului, cu sinceritate și bucurie, că nicăieri nu au simțit prezența Duhului Sfânt, ca în Biserica Ortodoxă. Alții descoperă teologia icoanelor, semnificația și rolul lor pedagogic, de „ferestre spre cer”. Alții învață cântece ortodoxe, se interesează de diverse tradiții și valori ortodoxe, ca atare dorința de a afla cât mai multe despre credința noastră este foarte vie.

Este mult mai bine să fim ancorați în Ortodoxie, să fim atât de profunzi, încât să fim și autentici, adică smeriți, pentru că Ortodoxia este frumoasă, dar discretă. Dacă îți respecti identitatea, fără a judeca pe cei care nu au avut șansa de a fi ortodocși, atunci poți privi mai îngăduitor către ceilalți și cu surprindere vei descoperi multe valori comune.

Să-i mulțumim lui Dumnezeu că ne-am născut ortodocși, să fim smeriți și recunoscători față de Domnul, pentru așa o binecuvântare, **dar să fim conștienți că a fi ortodox nu e doar un avantaj, ci și o mare responsabilitate,** pentru că **celui căruia i se dă mult i se cere și mai mult!**

doctorand Alexandru Mălureanu - Elveția

9 Martie – Sfinții 40 de Mucenici din Sevastia Armeniei“ - (Din testamentul celor 40 de mucenici în „Actele Martirice“)

“(...) Așadar, vă rog, frate Crispine, să vă depărtați de orice poftă și orice rătăcire lumească. Căci mărirea lumii este înșelătoare și neputincioasă, înflorește pentru puțin și se vestejește ca iarba grădinii, primind sfârșitul mai repede ca începutul. Mergeți mai degrabă la iubitorul de oameni Dumnezeu, care dăruiește bogăție neîmpuținată celor care aleargă la El și dă ca răsplată viața veșnică celor ce cred în El.

Timpul acesta este folositor celor care vor să se mântuiască, oferind prilejul potrivit pentru pocăință, pentru practicarea adevăratei viețuirii a celor care nu amână nimic pentru viitor. Căci schimbarea vieții este neprevăzută. Și chiar de ai cunoaște-o, vezi ceea ce este de folos și arată în modul acesta curăția credinței, pentru ca prin aceasta să ștergi urma păcatelor săvârșite înainte. „Căci în starea în care te vor găsi, spune Domnul, în aceea te voi si judeca”. Sărguiți-vă, așadar, să fiți fără greșală în poruncile lui Hristos, ca să scăpați de focul cel nestins si veșnic. Căci glasul dumnezeiesc strigă: „Timpul s-a scurtat!” Mai presus de toate, cinstiți iubirea, căci numai ea singură respectă datoria iubirii frățești si se supune legii dumnezeiești. Căci prin fratele cel văzut se cinsteste Dumnezeu cel nevăzut. Dacă pe toti născuți din aceeași mamă cuvântul îi numeste frați, tot așa sunt socotiti toti cei care iubesc pe Hristos. Intr-adevăr, Sfântul nostru Dumnezeu si Mântuitor a spus că sunt frați între ei, nu cei ce sunt părtași firii, ci cei uniți în credință, prin viețuirea lor cea mai bună și care „împlinesc voia Tatălui lor din ceruri.” (www.razbointrucuvant.ro)

Numele celor 40 de mucenici sunt : Kirion, Candid, Domnos, Isihie, Iraclie, Smaragd, Evnichie, Valent, Vivian, Claudie, Prisc, Teodul, Evtihie, Ion, Xantie, Ilian, Sisinie, Aghie, Alexandru, Ilie, Gorgonie, Teofil, Dometian, Gaie, Leontie, Atanasie, Chiril, Sacherdon, Nicolae, Valerie, Filoctimon, Severian, Hudien, Meliton si Aglaie. (Sinaxar)

Programul săptămânii 3 martie 2013 – 10 martie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	3 martie	8 - 12 - Sf. Liturghie (a întoarcerii Fiului risipitor) - Pr.Ticu
Duminică	3 martie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și Cateheză - Pr.Ticu
Luni	4 martie	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil - Pr.Ticu
Miercuri	6 martie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Vineri	8 martie	9 - 11 - Taina Sf.Maslu
Vineri	8 martie	17 - 18 - Vecernia Sf 40 de Mucenici - Pr.Ticu
Sâmbătă	9 martie	7.30 - 12 - Sf. Liturghie (Sf.40 Mucenici) și pomenirea celor adormiți (Moșii de iarnă)
Sâmbătă	9 martie	17 - 18 - Vecernia Duminicii Lăsatului sec de carne - Pr.Dragoș
Duminică	10 martie	8 - 12 - Sf. Liturghie (a Înfricoșătoarei Judecăți) - Pr.Dragoș
Duminică	10 martie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și Cateheză - Pr.Dragoș